

Znova, opětně a stále si připomínejme slova našeho spisovatele Milana Kundery o likvidaci národů

 ceske-narodni-listy.estranky.cz/clanky/prispevky/znova--opetne-a-stale--si-pripominejme-slova-naseho-spisovatele-milana-kundery-o-likvidaci-narodu.html

8. 12. 2024

Znova, opětně a stále si připomínejme slova našeho spisovatele Milana Kundery o likvidaci národů

".. Zničí se jejich knihy, jejich vzdělanost, jejich historie. A někdo jiný jim napíše jiné knihy, dá jinou vzdělanost, vymyslí jinou historiiNedovolme to. Bez odkazu předků a bez vlastní sebeúcty bychom přestali existovat. Nechceme se přece proměnit v nevědomý, neodpovědný, manipulovatelný dav. Nedopust'me to ! A národní obrození je nám příkladem, vzorem, oporou, povzbuzením a nadějí. Usilujme o jeho oživení a obnovu."

Jsme v období, kdy dochází k již pokročilému přepisování našich dějin. Místo abychom po Německu požadovali zaplacení reparací ve výši bilionů korun, tak již celá desetiletí se „smiřujeme“ s tzv. sudetskými Němci a navazujeme dobré sousedské vztahy s Německem. Tyto a obdobné procesy, v jejichž průběhu v podstatě dochází k vidění agresivního Německa jako oběti a nás, Čechů, skutečné oběti agrese, jako agresora, probíhají od počátku 90. let 20. století.

V jaké situaci jsme nyní? Vztahy k Německu jsme dosud nenarovnali, reparace jsme nedostali a „sudetští“ Němci považují naše pohraničí za svůj domov. Tvrdí, že mají právo vrátit se do své původní vlasti, na nápravu zločinů, kterých jsme se údajně proti nim při přesídlení do Německa dopustili, když ještě před tím jsme jim ukradli jejich majetek.

Z paměti našeho národa se vytrácí období první Československé republiky, jejího vzniku, mezi první a druhou světovou válkou, Mnichov, protektorát, který si na nás vyžádal 360 tisíc životů našich spoluobčanů, i období poválečné. Nevíme téměř nic o henleinovcích, o jejich „pořádkové službě“, o terorizování Čechů a německých antifašistů, Židů freikorpsem, o krvavém vyhánění našich lidí z jejich domovů na našem státním území. Málo víme i o brutalitě, s níž nám Němci, včetně těch dříve tak zvaných sudetských, vládli až do května 1945. Co např. ví obyčejný Čech o řádění wehrwolfů v republice v létě roku 1945? Složitost uvedené části našich dějin Němci mají zájem redukovat na pouhé česko – sudeto – německé vztahy v jejich tehdejších pohybech. O rozhodnutí spojeneckých představitelů, na Jaltě a Postupimi, o Pařížské reparační smlouvě, Němci a značná část "našich elit" nejen nechtějí nic vědět, ale snaží se je vytlačit z naší paměti.

Historická pravda je však jiná. O přesídlení Němců z Polska a Československa, o konfiskaci jejich majetku i o pracovní povinnosti Němců při odklizení válečných trosek a při obnově hospodářství rozhodli spojenci, především Angličané, Sověti a Američané. Proto nesmíme pominout nikdy při osvětlování onoho těžkého období na Postupimskou dohodu a Pařížskou reparační úmluvu, případně i na další spojenecká rozhodnutí, např. usnesení Spojenecké kontrolní rady v Berlíně.

Naše situace je však ještě složitější. Převážná část současných mocenských elit je po vlivem, někdy i rozhodujícím, zahraničních sil, takže pojmy jako český národ, státní zájem, vlastenectví jsou jim vzdálené. V jejich rozhodovací praxi nejednou převládnu zájmy nečeské, zájmy nás poškozující. Pátá kolona nás silně oslabuje, Mocenské elity jsou jistěny svými protektory, zdrcující většinou médií hlavního proudu. Obyčejný občan o uvedených škodlivých procesech, které probíhají za oponou, nikoliv na politickém jevišti, téměř nic neví. Stejně tak stále méně ví i o našich dějinách. Výrazně však cítí, že jeho materiální podmínky se zhoršují. Asi milion lidí je

chudých, dva miliony se dostává do těsné blízkosti chudoby. Chudí tak chudnou a bohatí se stávají ještě bohatšími. Nužky se rozevírají. Ti nejbědnější již trpí. Kdy jim bude pomoheno?

Proto se snažíme přinášet texty, a to i dokumenty, které osvěžují naše historické vědomí a posilují jej při stýkání a potýkání s „nepřízní doby“. Víme, že jsme jen kapkami v moři, které nás obklopuje, přesto se snažíme. Pokud s námi, vážení přátelé, budete souhlasit alespoň z části, pak prosíme sdílejte naše texty, máme na mysli ty, s nimiž se více či méně ztotožňujete, a dále je přeposílejte. Společný náš dosah bude širší a silnější. A tak své vlasti můžeme více pomoci.

Nezapomeňme též na prorocká slova pana prezidenta Beneše: **„A konečně přijdou opět, aby od očišťování přešli k útoku.**

Bude to nová reakce, která opět spojí útok na pokrok sociální s útokem na naši svobodu národní a lidskou.“

A jsou tu. Již útočí na naše životní zájmy, na naši státnost, na náš národ s cílem obrátit kolo dějin do minulosti.“

„... Žádný z vás nezadal k útoku jejich té nejmenší příčiny. Žádný z vás neměl té nejmenší viny, stejně jako ji neměl váš tradičně demokratický národ. Všichni jste věděli, že ani naše vláda neměla viny na tomto politickém zločinu ze září roku 1938 sousedního početně velkého národa...

Ale nejen to. Přejde brzo chvíle, kdy tito viníci se budou před sebou samými a před světem očišťovat z toho, co v těchto letech napáchali. A budou tomu sami věřit, až tyto své nové lži budou přednášet.

Říkal jsem vám při jiných příležitostech, že máte všechno zaznamenat a povědět, co jste zažili ve svých vězeních a koncentračních táborech. Ne snad jen proto, abyste vyložili nám

všem svá utrpení, ale proto, abyste se znovu mohli bránit, až oni začnou s touto kampaní. Neboť na válku z let 1938 – 1945 se nesmí nikdy zapomenout. A že začnou, o tom buďte přesvědčeni.

A konečně přijdou opět, aby od očišťování přešli k útoku. Bude to nová reakce, která opět spojí útok na pokrok sociální s útokem na naši svobodu národní a lidskou. Budte na tento útok připraveni a mějte svá fakta, své záznamy, své vzpomínky, pohotově, neboť nikde se tolik nezapomíná, jako právě v politice. A proto bude zase nutno podržet všem našim odpůrcům z let 1938 – 1945 před očima to, co svět v jejich rukou zažil v Osvětimi, v Dachau, v Mauthausenu, v Ravensbrücku a v řadě jiných německých mučírén.

Opakuji: Na tuto válku se nesmí zapomenout, a aby se nezapomnělo, je ji nutno sebevědomě a důstojně, ve jménu práva a svobody, práva a pravdy, ve jménu lidskosti, živoucí, opravdové a správné lidskosti, stále a stále připomínat.

My. Češi a Slováci, máme na to plné právo...“

Prezident dr. E. Beneš na sjezdu Svazu osvobozených politických vězňů v Praze 14. prosince 1945

Dr. O. Tuleškov